



בבית המשפט העליון

רע"פ 6996/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: הרצל צרור

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי
בחיפה בתיק עפ"א 43983-07-18 שניתן ביום 17.9.2018 על
ידי כב' השופט נאסר ג'השאן

בשם המבקש: עו"ד מוראד ביקי

החלטה

1. נגד המבקש הוגשו מספר כתבי אישום, בגין ביצוע עבירות בנייה ללא היתר, שאוחדו בת"פ 1147/00 (להלן: התיק המאוחד). ביום 30.5.2010, במסגרת הסכמה בין המבקש למשיבה, הוסכם כי יינתן גזר דין בתיק המאוחד לפיו המבקש יהרוס את הבנייה שביצע שלא כדין (להלן: צו ההריסה), אך המשיבה תסכים לעיכוב ביצוע צו ההריסה, זאת ככל שהמבקש יהרוס את הבנייה החורגת בחזית הבניין, יפעל לאלתר לקידום תב"ע והטיפול בתב"ע יתעכב שלא באשמתו. בשנת 2012 הורשע המבקש באי קיום צו בית משפט, בכך שלא קיים את צו ההריסה שהוטל בגזר הדין; בשנת 2014 נהרסה הבנייה החורגת בחזית הבניין על-פי התחייבות המבקש בגזר הדין הנ"ל. ביני לביני, פועל המבקש להסדיר חלק מהבנייה שנעשתה ללא היתר, באמצעות תב"ע נקודתית, ומאז ועד למועד זה עוכב צו ההריסה מעת לעת.

2. ביום 2.7.2018 קיבל בית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה (כב' השופט ג' בסול) את בקשת המבקש והורה על עיכוב ביצוע צו ההריסה עד ליום 30.10.2018. הוועדה המקומית לתכנון ובנייה הגישה ערעור על החלטתו, וזה נדחה על-ידי בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט נ' ג'השאן) בעפ"א 43983-07-18 מיום

17.9.2018, תוך מתיחת ביקורת על התנהלות הצדדים ועל כך שהמבקש נמנע מלפנות לוועדה המחוזית על מנת לקדם את הכשרת הבנייה.

3. על אף שערכאת הערעור הותירה את עיכוב ביצוע צו ההריסה על כנו הגיש המבקש את בקשת רשות הערעור שלפניי וזאת בשל הדברים שכתב בית המשפט המחוזי בשולי פסק הדין ושמובאים להלן:

”לפיכך, לא אתערב בהחלטת בית משפט קמא ואותיר על ההחלטה מושא הערעור על כנה. אולם, ככל ותוגש בקשה נוספת לעיכוב ביצוע צו ההריסה, ספק אם יש הצדקה לארכות נוספות ככל ולא תהא פריצת דרך שתבוא על ידי כך שהמשיב יגיש את התכנית לשינוי תב”ע נקודתית לוועדה המחוזית לתכנון ובנייה...”

טענות המבקש, בקיצור נמרץ, הן כי יש ליתן רשות ערעור בעניינו בשל כך שקביעת בית המשפט המחוזי מהווה ”שגיאה משפטית חמורה, אשר ניתנה בחוסר סמכות ומהווה החלטה עתידית על בקשה אשר טרם נוצרה ולמעשה כבר קובעת את ההחלטה העתידית בבקשת המבקש לעיכוב ביצוע צו הריסה... ועל כן בטלה היא מעיקרה”. לטענת המבקש, ההחלטה מנוגדת להחלטות קודמות שניתנו בעניינו, מסירה אחריות מכתפי הוועדה המקומית לתכנון ובנייה ופוגעת פגיעה קשה בתחושת הצדק ומצדיקה דיון ב”גלגול שלישי”.

4. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, אף מבלי להידרש לתגובת המשיבה. כידוע, רשות ערעור ב”גלגול שלישי” תינתן רק במקרים חריגים בהם הבקשה מעלה שאלה משפטיות או ציבורית בעלת חשיבות כללית (ר”ע 103/83 חניון חיפה בע”מ נ’ מצת אור (הדר חיפה) בע”מ, פ”ד לב(3) 123 (1982)), או במקרים יוצאי דופן בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע”פ 3667/14 קרדי נ’ מדינת ישראל, בפסקה 8 (1.6.2014); רע”פ 6487/12 דביר נ’ מדינת ישראל, בפסקה 11 (15.7.2013)). מאחר שהבקשה נוגעת לנסיבות הפרטניות בלבד של המבקש ומשהמבקש גם לא טוען כי עניינו מעורר שאלה בעלת חשיבות כללית, אנמק בקצרה מדוע עניינו גם אינו נמנה על המקרים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין.

5. בהחלטתו, ביקש בית המשפט המחוזי להתוות דרך אשר תביא לכך שעניינו של המבקש יגיעו לכדי סיום בין אם בכך שהבנייה החורגת תוסדר ותוכשר כדין ובין אם בכך שצווי ההריסה – שבקיומם יש אינטרס ציבורי ברור – יקוימו. מבלי להביע את

דעתי בדבר נחיצותם ונכונותם של הצעדים הנכללים בדרך זו, לא מצאתי כי החלטתו של בית המשפט המחוזי כובלת את שיקול דעתה של הערכאה הדיונית בהחלטה עתידית.

כמו כן יודגש כי בשלב זה טענותיו של המבקש הן תאורטיות בלבד ולא מצדיקות דיון ב"גלגול שלישי". לא למותר לציין כי טענותיו של המבקש שמורות לו והוא רשאי, על פי הבנתו, להגיש בקשה נוספת לעיכוב ביצוע צו ההריסה ולהשמיען בפני הערכאה הדיונית. אני סמוך כי הערכאה הדיונית תשקול את כלל השיקולים הראויים ותפסוק על פי חוכמתה.

6. סוף דבר, דין הבקשה להידחות.

ניתנה היום, ט"ז בחשון התשע"ט (25.10.2018).

ש ו פ ט